



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 4467/2025**  
**23.01.2026. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 959/24 од 31.10.2024. године, у седници већа одржаној 23.01.2026. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 959/24 од 31.10.2024. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 959/24 од 31.10.2024. године.

### **Образложење**

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 959/24 од 31.10.2024. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П 684/22 од 24.01.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцима исплати појединачне износе наведене у изреци првостепене пресуде са законском затезном каматом на сваки износ од 07.12.2006. године до исплате и обавезани су тужиоци да туженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 24.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за накнаду штете због незаконитог и неправилног рада органа тужене, применом члана 172. Закона о облигационим односима, у чињенично правној ситуацији да су правни претходник тужиље АА и тужиоци ББ, ВВ, ГГ и ДД, били у радном односу код д.о.о. „Ипок“ Зрењанин, да су у стечајном поступку који се води над д.о.о. „Ипок“ Зрењанин пријавили своја потраживања која потичу из радног односа, и да им у том стечајном поступку нису намирена призната потраживања. Како тужиоци нису доказали узрочно последичну везу између поступања органа тужене и штете за коју тужиоци тврде да су претрпели, а нису ни поднели приговор ради убразања поступка, односно није им утврђена повреда права на суђење у разумном року у стечајном поступку, на основу чега би евентуално тужена могла да одговара, то су нижестепени судови одбили тужбени захтев.

Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, или новог тумачења права. Тужиоци у ревизији нису пружили доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу суда, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Из изнетих разлога, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужилаца, у смислу члана 410. став 2. тач. 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиоци су као прости (обични) супарничари у смислу одредбе члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП, поднели 12.03.2021. године, а вредност предмета спора највишег дела је 783.217,30 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља износ од 6.661,71 евра (1 евро=117,5700 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора највишег дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужилаца недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић